

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ozenila se plačuje od navadne vrstice, če so natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Cesarjeva zahvala.

Brž, ko so bili žalostni dnevi pri kraju, še tiste ure, ko so položili truplo pok. cesarjeviča Rudolfa v rakev, mislil je svitli cesar na svoja ljudstva. Kakor da bi za nekaj časa pozabil na se, na lastne bolečine, hotel je do brotljivo cesar vlti olja tolažbe v srca svojih ljudstev ter je grofu Taaffe izročil lepo pismo, v katerem se zahvaljuje svojim narodom za znamenja ljubezni, ki so mu jih dajali v veliki nesreči, katera je visoko rodbino cesarja, ob enem pa tudi celo cesarstvo zadela.

V naslednjih vrstah podamo torej tudi mi našim bralcem prelepo pismo svitlega cesarja in to s tem večjim veseljem, ker naše slov. ljudstvo ni zaostalo za drugimi v tem in gredó torej besede Nj. veličanstva tudi do njega. Pismo svitlega cesarja pa je to-le:

Mojim narodom!

Najhuji udarec, ki je mogel zadeti očetovsko Moje srce, nenadomestljiva izguba Mojega dragega, jedinega sina, napolnila je z najglobokejšo žalostjo Mene, Mojo rodbino in verne Moje narode. V Svojem srci ganjen, klanjam glavo Svojo v ponižnosti pri nezapopadljivem sklepu Božje previdnosti in prosim z narodi Svojimi Vsegamogočnega, naj daje Meni moč, da ne obnemorem v vestnem izpolnjevanji Svojih vladarskih dolžnosti, temveč, da imam isto pravilo pred očmi, katerega nespremenjeno nadaljevanje, kakor dosedaj, je v prihodnje zagotovljeno, ter pogumno in zaupno vztrajamo v neprestanih prizadevanjih za občno blaginjo in ohranjenje blagosti miru.

Tolažilo Me je, da sem vedel, da Me v dneh najtrpkejših duševne bolesti obdaja vedno neomahljivo sočutje Mojh narodov, ter sem dobil od vseh strani, iz vseh krogov, od blizu in daleč, z mesta in z dežele najraznejših in najganljivejših izjav tega sočutja.

V Svojem srci čutim in rad priznam, kako se vez medsebojne ljubezni in zvestobe, katera

veže Mene in rodbino Mojo v urah težke izkušnje le krepča in utrjuje, in tako Mi je potreba, da se v Svojem imenu, v imenu cesarice in kraljice, Svoje srčno ljubljene soproge, in potem v imenu jako potrte Svoje sinahe iz vsega srca zahvalim za vse te izjave ljubezni polne soudeležbe naše žalosti.

S to globoko čutjeno zahvalo prosim s Svojimi vernimi narodi Božjo milostljivo pomoč za nadaljnjo skupno delovanje z združenimi močmi za blaginjo domovine.

Na Dunaji, v februvariji 1889.

Franc Jožef, I. r.

Lepe so te besede in so tem več vredne, ker so vidno znamenje za to, da je velika nesreča vsekala sicer globoko rano v srce svitlega cesarja, toda potrla ga ni. Kakor prej, tako bode Nj. veličanstvu tudi poslej prva skrb za blaginjo raznih ljudstev, ki živé v širnem cesarstvu našem.

Ni nam pač treba, naj še povdarjamo tu posebej, da se bodo tudi ljudstva in posebno naše slov. ljudstvo poslej še vernije držalo svitlega cesarja, starodavne Habsburške rodbine.

Lojalnost ali kali?

Francoska beseda lojalnost pomeni pravo in požrtvovalno ljubezen do doma, do cesarja. So-li res tisti, ki imajo lojalnost vedno na jeziku resnično tudi najboljši državljani? Poglejmo, ali bi takošnji bili za seme!

Najprej nekaj iz mojih mladih dni. Kar menim povedati, to se je zgodilo v tisti moji dobi, ko še nisem bil za pastirja ne za šolarja. V poletnem času, kedar so vsi odšli od hrama za svojim delom, sva midva s sestrice, ki je bila leto dni mlajša od mene, dom varovala. Na naših svislih smo imeli bogate brajde in dosti nesrečne modrine naju je gledalo izpod trnega perja. Nikdo tako pazno pridiganja ne posluša, kakor sva midva zvesto na svisla gledala. Enoglasno sva sodila, da mora grozdje